

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

0 seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N^{R.} 62.

Joi în 3 (15) Maiu

1884.

BrașovŪ în 2 (14) Maiu.

„Libertatea fie-cărei națiuni nu pôte fi decât națională; libertatea fără de naționalitate nu se pôte înțelege la nici unŷ poporŷ de pe pământŷ.“

„Decă e nimicită libertatea națională a unui poporŷ, e nimicită totodată și cultura și fericirea lui, fiind-că fără de libertate nu e cu puțință cultura.“

Cuvintele aceste, ce au răsunaț la 2 (14) Maiu 1848 în mănăstirea Blașului, unde se adunaseră toți fruntașii națiunei în presera mării adunări, ne vestiră, că adversarii noștri se pregătescŷ „a ne frânge și smulge și ancora, ce de 17 sute de ani a ținutŷ naia română în contra tuturorŷ valurilorŷ de nu s'a cufundatŷ în abisulŷ perirei cu barbarii împreună, naționalitatea, libertatea noastră cea din urmă.“

Provedința însă-și a vorbitŷ atunci prin graiulŷ neuitatului Simeone Bărnățu cătră fruntașii poporului; provedința, care voia să fimŷ liberi și să nu recădemŷ într'o servitute multŷ mai cumplită și mai rușinosă, decâtŷ a fostŷ aceea, ce a trebuitŷ să o suferimŷ veacuri întregi pentru păcatele noastre și ale părințilorŷ noștrii.

Acea vorbire în veci memorabilă a fostŷ primită cu multă însuflețire și fruntasii în frățescă armoniă și unire cu poporulŷ adunatŷ proclamară națiunea română de națiune liberă și independentă, ér loculŷ unde s'a ținutŷ adunarea fu numitŷ pentru totdeuna „Câmpulŷ Libertății.“

Au trebuitŷ se trecă treizeci și șese de ani și alte multe desamăgiri, neajunsuri și prigoniri am trebuitŷ să suferimŷ pentru ca să pētrundemŷ și să ne convingemŷ pe deplinŷ de adevărulŷ celŷ mare rostitŷ în presera zilei de 3 (15) Mai 1848 că:

„Libertatea unei națiuni nu pôte fi decâtŷ națională.“

Astăzi vede și sēnte fiecare dintre noi, în er și ce momentŷ, la ce stare deplorabilă ne-au redusŷ după uniunea forțată a Transilvâniei cu Ungaria, legile unguresci, cari dau drepturi și libertate națională numai elementului maghiarŷ, ér nouē ne impunŷ limba maghiară.

Cine se mai pôte îndoi ađi despre aceea, că răpinduni-se drepturile naționale ni s'a luatŷ totodată și puțința de a ne ferici prin cultură?

Adversarii noștri ne mână merēu la isvorulŷ limbei și alŷ culturii lorŷ. Dér acestŷ isvorŷ este inveninatŷ pentru noi. Bēndŷ d'intrinsulŷ noi pierdemŷ merēu din ființa noastră, ne slăbimŷ și devenimŷ incapabili de a trăi și a ne desvoltă pe picioarele noastre, ca poporŷ românescŷ ce amŷ fostŷ dela începutŷ și n'amŷ încetatŷ de a fi.

„Școlele unguresci — dicea fericitulŷ Bărnățu — vorŷ smulge din piepturile tinerilorŷ națiunei noastre și iubirea aceea, care o plântase întrînsele mamele române și cu câtŷ vorŷ învță mai mulți Români la școle străine, cu atâtŷ va pierde națiunea mai mulți fii; lăcomia onorurilorŷ și folosulŷ privatŷ îi vorŷ trage cătră străini, ei vorŷ iubi numai limba ungurescă și vorŷ admiră numai faptele națiunei unguresci, pentru că numai aceste le vorŷ cunoșce: de națiunea română nu-i va mai legă nimicŷ, rumpēndu-se odată legătura cea d'ântăiu și cea din urmă a limbei naționale.“

Cine nu vede silințele ce și le dau adversarii noștri ađi de a rumpe această legătură? Mai avemŷ câteva școli ridicate și susținute din sudorea poporului nostru, dér trebuie se propunemŷ întrînsele unguresce ca să le putemŷ susține și mai departe. Cine nu vede că ne cupleşecŷ legile și ordonanțele ministeriale, cari cerŷ dela noi merēu învățarea și întrebunțarea limbei maghiare?

La 1879 unŷ singurŷ Maghiarŷ, Mocsary Lajos, cuteză a-și ridică vocea arătândŷ ce mare nedreptate și imprudență comitŷ conaționalii săi prin aceea, că ne impunŷ cu forța limba maghiară și destēptă în noi simțulŷ, că nu putemŷ trăi aici siguri de libertatea noastră.

La 1883 și această voce amuți. Vremŷ să ne facemŷ școli românesci. Nu ne mai lasă.

Contrarii ne dicŷ merēu: aveți libertate individuală. Cum se pôte însă ca indiviđii români să fie liberi, fără ca această libertate să se reverse asupra întregului poporŷ? Instrucțiunea în limba maternă, folosirea limbei noastre în școlă și în oficiu, mijlocirea de a avē institute de cultură naționale — ore aceste nu se ținŷ de libertatea individuală?

Ne mirămŷ cum de se mai găsescŷ ómeni, cari âmbă să se împace séu să se tocmescă cu adversarii în paguba naționalității noastre.

Să ne închinămŷ dinaintea mărețelorŷ umbre, cari au luptatŷ pentru ca Românulŷ să pótă trăi și să se pótă desvoltă ca Românŷ în această țeră și să ne însuflețimŷ de idea cea mare salvătoare a libertății naționale!

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alŷ „Gaz. Trans.“)

Paris, 14 Maiu. — „Temps“ comunică, că Franca și Anglia s'au înțelesŷ în privința conferinții. Sciri din Spania spunŷ, că Carliștii facŷ pregătiri pentru mișcările de tómnă.

Berlin, 14 Maiu. — Reichstagulŷ a primitŷ aprópe fără desbatere legea privitoare la materiile esplosibile în ântăia și a doua cetire neschimbată. Impēratulŷ și-a amânatŷ plecarea la Wiesbaden. Prințulŷ Vilhelmŷ plēcă Joi, însoțitŷ de generalulŷ Valdersee, la Petersburg.

Paris, 14 Maiu. — Consiliulŷ de ministri a hotărítŷ să se revóce cu încetulŷ o parte din trupele din Tonking.

Berna, 14 Maiu. — Se vorbește, că consiliulŷ federalŷ a desbătutŷ legea în contra persónelorŷ, cari fugŷ în Elveția din cauza omorurilorŷ princiare.

Lipsca, 14 Maiu. — La înfățișarea procesului Kraszewski s'au cetitŷ în fața auđitorilorŷ documente oficiale, cari constată, că o societate de Poloni încă la 1864 s'a constituitŷ în Paris, și că în anii 1866, 1870, 1872, 1877 și 1878 a stărutŷ în modŷ activŷ pentru restabilirea Poloniei.

Acea societate a adunatŷ necurmatŷ date statistice militare privitoare la mai tóte puterile europene, cari, după disolvarea societății au fostŷ întrebunțate de Gambetta. Pentru organizarea biurourilorŷ de informațiune în Germania, Austro-Ungaria și Rusia, Kraszewski a numitŷ mai mulți membri ca conducători ai acelorŷ birouri, îngrijindŷ de plata regulată a lefurilorŷ lorŷ. Kraszewski a negatŷ această.

Felicitări la adresa noastră.

Uióra de susŷ, 23 Aprile.

Dorescŷ ca bunulŷ Dumnezeu, căruia îi servescŷ la sf. altarŷ să vé dăruiască viață îndelungată înde-

lungată și numele celŷ scumpŷ ce-lŷ purtați împreună cu sarcina de redactorŷ alŷ prețuitei Gazete să se întipărescă și mai adēncŷ în inimile noastre a tuturorŷ Românilorŷ de dincóce de munți.

Nicolae Simu, preotŷ.

Rețegŷ, 10 Aprile.

Vēdēndŷ nobila D-vóstre rezoluțiune vé urezŷ din sufletŷ, ca succesulŷ doritŷ să nu întârzie, ținta ochită să nu se depărteze. Dumnezeuŷ gințilorŷ fie cu noi și dea iubitulŷ nostru Redactorŷ abundante forțe psihice și fizice ca să pótă ține „Gazeta“ la culmea misiunei sale.

Noi și cu noi toți Românii binesēmțitori nu vomŷ întârziă a vé dá totŷ posibilulŷ sprjinŷ moralŷ și materialŷ.

Ambrosiu Poppŷ, parochŷ.

Mulțamindŷ din totŷ sufletulŷ pentru aceste încuragiătoare doveđi de simpatia, dorimŷ ca urările, ce ni se facŷ să fie făcute într'unŷ cēsŷ bunŷ!

Cronica zilei.

D. M. Beldimanŷ, șefulŷ divisiunei politice din ministeriulŷ de externe alŷ României, aflându-se mai multe zile în mijloculŷ nostru a plecatŷ ér la Bucuresci să-și ocupe postulŷ. „L'Indep. Roum.“ ce ne a sositŷ ađi, ne spune că M. S. Monarchulŷ a bine-voitŷ pré grațiosŷ a conferi d-lui Beldimann „crucea de comandorŷ“ alŷ ordinului Franciscŷ Iosifŷ I.

Regele României a conferitŷ d-lui colonelŷ Radu Mihaiŷ, prefectulŷ poliției din Bucuresci, „marele cordonŷ alŷ corónei României.“

„Telegrafulŷ“ aduce scirea, că conservatorii-liberali din Bucuresci vorŷ înmâna regelui României unŷ protestŷ privitorŷ la cele întēplate Sâmbatŷ séra după intrunirea din sala Bossel.

Până acum acestŷ protestŷ ar fi acoperitŷ de 200 de iscălituri.

Din Deva se anunciă, că societatea maghiară eraldică și istorică avēndŷ în vedere, că în anulŷ curente e centenarulŷ revoluțiunii lui Horea și fiindŷ-că teatrulŷ acelei revoluțiuni a fostŷ mai cu sēmă Comitatulŷ Hunedórei, Zarandulŷ și Alba-inferióra a hotărítŷ să adune materialulŷ privitorŷ la acea revoluțiune a Românilorŷ și aserându-lŷ să-lŷ publice la sfērșitulŷ anului în analele societății. Cu adunarea și aședarea materialului e însărcinată secțiunea istorică, în fruntea căreia se află comitele supremŷ G. Pogány, românŷ de origine din țera Hațegului.

Dér ce folosŷ de originea lui, decă ađi nu mai vrē să scie de noi. Așa suntŷ boeriții!!

În grădina Cismegiu din Bucuresci ne spune „Românulŷ“, că au începutŷ serbările. Intrările au produsŷ în prima ți 4557 și tombola a produsŷ 1122 lei. Peste totŷ încasările din ziua ântăiu au trecutŷ peste suma de 8000 lei.

D. Butculescu anunciase, că va ține la ziua 1 Maiu o conferință asupra esposițiunei din Iași. Acestea serbări sunt organizate de comitetulŷ cooperitorilorŷ români în folosulŷ esposițiunii de la Iași.

„Națiunea“ din Bucuresci află, că stimabilulŷ nostru amicŷ, d. Dr. Iónŷ Neagoe medicŷ în Brașovŷ, în urma esamenului de admitere, ce l'a făcutŷ cu mare succesŷ, a obținutŷ dreptulŷ de liberă practică a medicinii în țera românescă.

Principele Bismarck și Socialiștii.

Ședința dela 9 Maiu a parlamentului germanŷ a fostŷ una din cele mai importante din câte s'au ținutŷ în anulŷ trecutŷ și în anulŷ curentŷ. Proiectulŷ pentru prelungirea legii socialiștilorŷ a întâmpinatŷ o puternică oposițiune de 150 membri față cu 189. Membrii oposițiunii se compunēu mai din tóte partidele parlamentului. La desbateri luândŷ parte cei mai de frunte oratorŷ ai parlamentului, au silitŷ pe principele Bismarck d'a face forțe interesante revelațiuni asupra mișcărilorŷ socialiști-

loră, precum și asupra reformelor economice ce ar trebui introduse din partea statelor pentru potolirea acestor mișcări, care provin mai mult din cauza miseriei ce bătute clasele muncitoare.

Astfel fiind, punem în resumat în vederea cetitorilor nostri desbaterile acelei ședințe:

Deputatul Richter progresist susține, că legea în contra socialistilor amenință siguranța publică mai rău, decât cum era înainte de aducerea acelei legi. Pentru argumentarea afirmației sale se referă la încercarea de atentat dela Niederwald, și ține că acel atentat a fost o conspirație politică provocată chiar de legea în contra socialistilor.

Cu ocaziunea înfățișării unui proces în Berlin, ține d. Richter, un agent al poliției cu numele Rumpf a declarat, că un anume Harsch e în serviciul poliției numai, ca la adunările lucrătorilor să injure împreună cu ei. Sociali-democrații, fiind puși afară din lege, s'au întărit în mod neșus. E necesară der aducerea unei legi în contra anarhiștilor, ăr nu în contra diferitelor partide. Liniștea e mult mai turburată de cătră antisemiți, de cătră urcarea taxelor vamale asupra cerealelor, urcare impusă de agitațiunea agrară a conservatorilor, de scrisorile cancelarului imperiului, care afirmă, că clasele muncitoare ar fi exploatate de clasele neproducătoare. Aceste scrisori nu s'au mai puțin nemulțămire decât scrisorile socialistului Lassale.

Ministrul Puttkammer, apărându poliția în contra acuzărilor d-lui Richter, ține, că nu aprobă de loc întrebarea agenților prevocatori; Richter, cerându o lege în contra anarhiștilor, nu e mai puțin adevărat, că cu acest mod de argumentație recunoște involuntar necesitatea prelungirii legii în contra socialistilor.

Principele Bismarck, luându cuvântul, declară că meritul inițiativei de a intra în negocieri cu celelalte puteri pentru ocrotirea suveranilor incumbă împăratului Germaniei. Indată după omorirea împăratului Alexandru II. al Rusiei, împăratul Wilhelm a înmănat principele Bismarck o scrisoare autografă, căreia îi și dă citire. În acea scrisoare ține împăratul Wilhelm următoarele:

„Grozava crimei săvârșită la 13 Martie m'a convins din nou, că a sosit timpul, ca să se pue capăt încercărilor de omoruri asupra suveranilor, răspândite în totă Europa. Acesta se pte face numai prin o comună procedare a marilor puteri. Lucrul principal e de a învinge rezistența Angliei, Elveției și Franței, care până acum au dat asilul criminalilor politici. Anglia, în urma experiențelor ce a făcut, cred că a în cea din urmă, care va adera. Măsurile politice luate până acum n'au nici un rezultat practic. Acesta se dovedește mai bine prin omorul comis asupra împăratului Rusiei. Liniștea statelor civilizate e pusă în joc.“

Principele Bismarck, urmându, arată în discursul său, că mai întâi a invitat pe Rusia, ca cea mai aproape interesată în cestiune, să ia inițiativa la convocarea unei conferințe. Rusia, cu mulțămire primind propunerea, a invitat puterile a se întruni în Bruxela la o conferință. Germania și Austro-Ungaria a aderat. Franța și-a făcut aderarea pendentă dela hotărârea Angliei, care a respins propunerea și astfeii conferința nu s'a putut întruni. Guvernul German, după aceasta s'a încercat, ca cel puțin să stabilească o comună procedare cu Rusia și Austro-Ungaria, pentru ca atentatelor să li se ea oricând nimb politic și să fie considerate ca crime ordinare; der în fine a declarat și Austro-Ungaria, că-i este cu neputință de a intra în discutarea cestiunii, și așa a rămas neresolvată. Prin o lege ce s'ar aduce în contra atentatelor cu dinamică, ține principele Bismarck că nu se pot câtuși de puțin înlătura crimele comise de socialisti. Atentatele dela 1878 nu s'au săvârșit cu dinamică. E o foarte mare deosebire între starea lucrurilor din Germania și între acea a Rusiei. Lucrătorii în Rusia sunt foarte buni imperialiști. Nihilismul în Rusia se recrută din proletarii bacalaureați, cu alte cuvinte, din prisosința omenilor semidocti, din studenți stricați și din ofițerii nemulțămii. Mi-aduc aminte, ține principele Bismarck, de nihilistul condamnat la Posen, pentru a cărui achitare au intervenit persoane de înaltă poziție. Numele lui era Mendelssohn; era fiul unui bancher bogat din Varșovia, prin urmare nu era sărac și n'avea de loc

principii nihiliste. Nihilismul rus e o monstruositate a progresului (ilaritate în stânga, aprobări în dreapta.) E posibil ca odată în Rusia studentul stricat și progresistul nemulțămii să pue chibritul în masa lucrătorilor; der până atunci nihilismul se învârtise în cercul studenților. Mi-aduc aminte, că la achitarea nihilistei Vera Sasulici, funcționarii înalți prin aprobări au manifestat semne de simpatie și noi ne găsim acum 18 ani, când Blind a încercat a atenta la viața mea, în starea de aci a nihilismului rusesc. Atunci partida progresistă a luat în nume de rău, că nu m'am lăsat a fi împușcat. Da, eu să fi purtat o cămașă de oțel; da, poliția părtina mai mult pe Blind decât pe mine, tolerându că damele să-i facă ovațiuni (ilaritate în stânga.) Aceste risete, ține principele Bismarck, e cea din urmă armă a aceluia, care e incapabil d'a răspunde. Aluziunile d-lui Stauffenberg și Windthorst la Rusia sunt tot atăt de lipsite de argumente ca și afirmațiunea că sociali-democrații au dispărut. Acesta însemnează, se nu luăm pe față măsurile aspre în contra incendiarilor, pentru ca cu chipul acesta le-am da ocaziune d'a conspira în secret. Se nasce der întrebare: Voiți d-vostă numai agitațiunii secrete sau agitațiunii publice și secrete totdeodată? Dacă ne va succede a pune în lucrare reformele arătate în mesajul domnesc, atunci veți da lucrătorilor dreptul ce-lu au d'a munci când sunt sănătoși, de a fi îngrijiți în casu de bolă, și d'a fi întreținuți la vreme de bătrânețe. Lăsați statul să fie puțin socialist, adică mai creștinesc; atunci va scăde atracțiunea cătră sociali-democrați. Dacă lucrătorii vedu ore-care seriozitate în lucrările guvernului și corporurilor legiuitoare, atunci au speranță sigură că va li mai bine. Guvernul a dat probe de seriozitate, der, că corpurile legiuitoare n'au dat, acesta se vede din mersul încet al lucrărilor comisiei înstitute pentru asigurarea lucrătorilor în casu de nenorocire. Guvernul însă nu se va elinti de la locul său, chiar dacă ar fi să rămânem aci până în luna August. Indată ce guvernul va isbui a obține un rezultat serios în privința reformelor sociale, el însuși va propune desființarea legii în contra socialistilor. Der atitudinea parlamentului ne face să fim încă departe de realizarea acestei condiții. După cum stau lucrurile astăzi, d-vostă vă jucați cu focul. Aveți curajul opiniunii d-vostre și respingeți legea, și guvernul e de acord d'a oferi alegătorilor ocaziune să se pronunțe asupra opiniunii d-vostre. După respingere va urma imediat și dizolvarea parlamentului, și noi rămânem cu perspectiva d'a ne întâlni cu toți ărași la 10 August. Dacă și noul parlament va respinge legea, guvernul va aștepta cu conștiința liniștită, să vedă unde veți ajunge cu dorințele d-vostre. Mai mult d-vostă aveți să vă temeți de dizolvări decât guvernul. Dacă credeți, că pacinicul cetățen pte să rabde ca sociali-democrații să-și începă lucrările ărași d'acolo, de unde le-au întrerupt la 1878, atunci însuși d-vostă pregătiți tărâmul sociali-democraților pentru răsturnarea societății.

Deputatul Richter, reluându cuvântul pentru a răspunde principelui cancelar, ține, că trăgănia elaborării proiectului pentru asigurarea lucrătorilor în casu de nenorocire, își are motivele sale. La 1880 parlamentul a votat acea lege, der consiliul federal a respins-o. Discursul principelui cancelar îngreuează lupta în contra socialistilor, pentru că a proclamat printr'ensul dreptul lucrătorilor la muncă, ceea ce numai atunci e posibil, când distribuția muncii e bine organizată. Cu modul acesta, între, principele cancelar și socialisti nu e altă deosebire, decât aceea, că principele Bismarck e monarchist și socialisti sunt republicani. În scrisorile sale principele Bismarck își însușește graiul socialistilor, când ține, că partidele politice de astăzi exploată în favorul lor producțiunea agricolă. La 1866 partida progresistă a refuzat să acorde mijlocele pentru purtarea răboiului, și cumă refuzarea era temeinică a recunoscut însuși principele cancelar, căci ori ce s'ar ține un lucru e constatată, că acel răboiu n'a fost decât un răboiu civil, și și de aceea ar fi bine ca cel puțin în parlamentul german să nu se mai vorbească despre el. Principele Bismarck se vede, că combate mai mult pe progresiști decât pe socialisti. Cancelarul voese a organiza un corp de partizan la spatele liberalilor pentru a av

două majorități în parlament, care să se schimbe alternativ la putere, odată centrul și conservatorii, altădată conservatorii și liberali-naționali. Lui îi trebuie un concurent în contra lui Windthorst, pentru ca acesta să fie mai ușor de câștigat. Declarațiunile d-lui Puttkammer în contra votului secret, agitațiunea pentru urcarea taxelor vamale pe cereale și stabilirea perioadei bugetar pe timp de doi ani dovedesc, că e vorba de cestiunea, dacă liberalismul în Germania se mai aibă viitor sau dacă cancelarul va isbui să răpescă liberalismului acelu viitor (aprobări sgomotose.)

Principele Bismarck declară, că intima sa convingere este, că liberalismul pe care-lu apără Richter n'are nici un viitor; își ține de a sa datoriă să combată acest liberalism până la ultima sa respirație, pentru siguranța vieții sale și a împăratului (mișcări în stânga). Pentru ce vă mirați? Cum vă puteți îndoi, după o activitate de douăzeci de ani din partea mea, că nu voi combate fantasmagoriile, care tind la dominarea parlamentului? Principele declară sus și tare, că menține dreptul muncii. Statul e dator, ca în casu de lipsă să ocupe pe lucrători cu lucrări publice. Partida progresistă o consideră mai periculoasă decât pe socialisti, căci acești din urmă nu pot veni nici odată la putere și nu pot învenina neîntrerupt populațiunea. Acestea le pte face numai partida progresistă. Densul trebuie să schimbe majoritățile, căci nu e om de partidă, și recunoște inclinațiunea ce o are pentru liberali-naționali, cu care a lucrat împreună mai mult timp. De răboiu civil n'a voit să amintesc. Se feresce în totdeauna d'a aminti răboiul din 1866 și doresce, ca același lucru să facă și sculptorii Berlinului. Trebuie în totdeauna să intervină în favoarea agriculturii și industriei, care sunt arterele de viață ale statului. Căci pre mulți cărturari și funcționari intră în parlament. Dacă între el și socialisti, nu e altă deosebire decât monarchia și republica, atunci pentru ce-lu combată atât de aprig sociali-democrații? Lassale a fost un om înțelept și foarte plăcut, ceea ce nu pte să ține despre toți că au rămas în viață după mărta a celui distins socialist. Cancelarul și-a terminat discursul, îndemnându pe alegători să se ferească d'a alege progresiști.

Rumelia Orientală.

»Neue Freie Presse« de la 12 Mai scrie în cestiunea guvernatorului Rumeliei Orientale următoarele:

»Politica rusă a obținut un nou triumf în peninsula balcanică. Fostul secretar general al lui Aleopașa, d. Crestovici a fost numit guvernator general al Rumeliei orientale. D. Crestovici a fost candidat al Rusiei.

»Pentru ce au cedat celelalte Cabinete?

»Pentru că pacea lumii și liniștea Europei a avut o în mai de aproape băgare de seamă de cătu sörtea Rumeliei orientale. Puterile voescă se apere cu ori ce preț sdruncinarea Turciei, deră în același timp trebuie să se ferească de-a irita pe Rusia. Acesta împrejurare esplică în de ajuns pentru ce puterile au cedat față cu Rusia la ocuparea postului de guvernator al Rumeliei.

Gavrili Effendi Crestovici s'a născut în oraș de Adrianopol. A intrat încă ca copil în casa lui Stefanaki Vogorides, tatăl lui Aleko pașa. Stefanaki bey, e re dobândise titlul de principe ca guvernator al insulei Samos, dădu tinerului Crestovici o educație foarte îngrijită și-i ține cei mai buni profesori pentru limba grecească, franceză și turcească; pe cea din urmă o vorbește ca ori ce hojă turcesă. Deosebitul său studiu a fost al dreptului turcesc și al celui modern, după terminarea căruia a intrat ca asistent la tribunalul comercial, în care se desbăteau procesele dintre Turci și străini, în prezența unui reprezentant al respectivei ambasade. Mai târziu a înaintat la rangul de president al primului tribunal civil din Constantinopol și a luat numele de Gavrili Effendi.

FOILETON Ū.

Satul cu comorile.

Novelă populară.
(Urmare.)

Când planul fu chibșuit în de ajuns, îl descoperi și celorlalți dirigători, care după o îndelungată cugetare îl găsiră bun și diseră: »Darear D-șeu să se pta plăti datoriile! Atunci ăr ar sci totu insul ce are și ce n'are și amă resulfă mai ușor; n'ar trebui să ne gândim totu la camete!«

Se cercetară și prețuirea locului fie-căruia, ca să se scie, cam cătu are unul, și ca pe viitoru fie-care să plătescă darea după dreptate. Pe urmă totu insul trebuie să se ducă la dirigetoria satului, să ărte și să dovedescă cu cătu îi este însărcinată casa și moșia. Cele spuse se însemnară în tocmai într'o carte, care sluja de cheie pentru hotărârea dărei fieșce-căruia.

După aceea, într'o Duminecă după biserica, fiind ără adunat poporul, Alexandru, înșofit de ceilalți dirigetori, pși înainte și grăi: »Omen bun, comuna noastră e datore șese mii patru sute florini, parte în orașele vecine, parte aici în sat. Despre ceea ce suntem datori în afară, o să vorbim de altă dată. Astăzi să vorbim de ceea ce comuna își este șiesi datore.«

Mulț dintre noi au la comună pretensiuni însemnate pentru paie, ovăș și alte liferații din răboiul din urmă. Ce e dreptu, comuna plătescă camete pentru sumele, despre care e vorba, der aceste camete cine le plătescă? Totu noi. Va să ține, mulți își plătescă camete lor înși-le. Asta e pierdere de timp și nebunie. Noi

am împărțit datoria, despre care e vorba asupra tuturor sătenilor în măsură cu avere lor. Pe cei bogăți cade mai mult pe cei săraci mai puțin. În chipul acesta datoria comună se schimbă în datorii particulare. Cea-ce este datoru tocmai cu atata, cătu are să ceară elu de la sat, acela își șterge pretensiunea și e liber. Nu mai plătescă nimic, der nici nu mai are să pretindă camete. Cea-ce are să capete mai mult, de cum se găsește, că este densul datoru, acela șterge din datoriă atata, cătu îi este lui datore comuna și întreba: Cine-mi plătescă ceea ce mai am să primesc? — Răspuns: Aceia, care n'au datu nimic comunei în timp de răboiu. Aceștia se împart apoi ca debitor, adică datornici, între cei ce au să pretindă vre-o sumă ore-care de la comuna, și se plătescă indată sumele, cu care sunt datori se plătescă creditorilor interese de cinci la sută pe anu.«

Așa grăi Alexandru.

Mulț nu-lu pricepură bine la început. Vedându însă că prin întocmirea asta nu pierde nici unul nimic, se învoiră. Bogății, care aveau să primescă mai mult, erau datori să plătescă asemenea mai mult pentru ștergerea datoriei comunale, ăr cei săraci aveau să contribuie mai puțin. De aceea toți aflară de bună rënduță aceasta, cu atata mai vartosu, cu cătu prețuirea moșilor se făcu fără nici o părtinare.

A doua Duminecă ără se strinseră sătenii și Alexandru le grăi astfelu: »Omen bun, banii, care îi datoresce comuna am reușit a-i căpeta în orașele vecine cu mai puțină interese, încātu Bogata va av să plătescă pe anu drept camete numai două sute douăzeci florini. Unora

dintre sătenii le va căde însă greu să contribuie din alu lor la plățirea ăstei datorii, de aceea va fi mai bine ca nici unul să nu plătescă din alu său!«

»Asta e minunat!« strigară mai mulți dintre sătenii, ridându cu hohotu, »forțe bine, se primescă!«

»Fraților grăi Alexandru mai d'parte, noi avem o bună bucată de hotaru, așa numita »livada satului.« Este un loc rău bătut de vite, plantați numai cu câte-va sălcii singuratic. Ori care din noi cându afl stăpani hotarul acesta ați trage mai bunu folos din el. Astăzi cine-lu folosesc? Nimeni. Pentru că cei bogăți, care au vite multe și le lasă să pască acolo, au pagubă învederată. Nu numai ca vaele lor vin mai flămânde și mai slabe acasă, decum au eșită dimineața afară, ci și gunoiul pentru ogore, încă e pierdut. Săracii însă, care n'au vite, n'au curat nici un folos din acestu hotaru. Ei trebuie să-lu lasă pe seama celor bogăți. E bine acesta? De ce să tragă bogății mai multu folos din hotaru, de cătu cei săraci? Nu suntem toți din Bogata? Nu are dreptu unul ca și altul? Cine a dat bogăților dreptu se folosescă singuri avere sătescă? Cându săracii ar av câte o părtică din livada, despre care e vorba, și ar semena-o cu trifoiu, ori altu fel de erbă, atunci ar av pentru oile și caprele lor încă odată atata nutrețu, și totu odată cu multu mai sănatosu ca celu de astăzi. Părerea noastră este, să împărțim livada asta în părți asemenea, între toți sătenii, ca fiecare să-și folosescă partea cum va voi, loculu însă rămâne proprietate vecinică a comunei.

(Va urma.)

Cât de multă a ținut d-nul Crestovici, la calitatea sa de funcționar turcesc, rezultă și din împrejurarea, că în anul 1879 când se duse la Filipopol în calitatea de secretar general și director al afacerilor interioare din Rumelia Orientală, voise să păstreze pe capul fesului. Generalul Stolypin, comandantul de pe atunci al armatei de ocupație rusescă, isbuti în adevăr să-l abată de la acesta, invocându repugnanta cea mare a Bulgarilor împotriva fesului, și-l făcu să-și pue în cap calpacul. În timpul șederii sale la Constantinopol s'a căsătorit cu o grecică foarte frumoasă, care are asupra lui o mare influență. Fiul său, care e acum de douăzeci de ani, poartă în adevăr numele grecesc de Cristides în loc de Crestovici.

Convocare.

Alegătorii români de deputați dietali, din cercul „Hidegkut”, se conchiamă la adunarea electorală, ce se va ține în opidul Lipova, Duminecă în 6/18 Maiu, anul curent.

Adunarea se va începe la 2 ore după amezădi, în ospătaria la „Regele Ungariei”, și se vor pertracta următoarele obiecte:

1. Constituirea adunării alegătorilor.
2. Alegerea membrilor comitetului electoral din cerc.
3. Alegerea celor doi delegați, pentru adunarea generală a alegătorilor români, ce se va ține la Sibiu.
4. Propunerii.

Cristofor Ghiciu, m. p., Ioan Tuducescu, m. p.,
președinte inter.; notar inter.
Desideriu Borbola, m. p.; Constantin Popoviciu, m. p.;
Daru Puticiu, m. p.; Constantin Crăciun, m. p.; Ge-
orgiu Barna, m. p.; Atanasiu Popu, m. p.; Rista Bichi-
ceanu, m. p.; Dimitrie Cismașu, m. p.; David P. Simonu,
m. p.; Aurel Popoviciu, m. p.; David Dabiciu, m. p.,
Nicol. Serbanu, m. p.; Iacob de Racz, m. p.; Stefan
Simonu, m. p.; Stefan Draja, m. p.; Pavel Iancu, m. p.

Demonstrațiunea din București.

„Solidaritatea” de la 1 Maiu ține, că sâmbătă seara în sala Bossel era un public distins: Proprietari, profesioni libere, comercianți contribuabili, în genere, oameni cu dări mai grose și un număr bun de studenți.

În programul discursurilor se anunțase cestiunea sporirii birului. La caseria de Ilfov sunt deja înscrise sute de contestațiuni. Era dera un curent pe care publicul îl simțea instinctiv. Intrunirea s'a despărțit înfăntată de elocuența oratorilor.

La eșirea din sala Bossel se împart câteva torțe pentru a merge să aclame pe oratori la clubul conservator. Grupul porni spre piața teatrului. În dreptul casei Resch, o trupă de gendarmi pedestri se repeziră spre a împrăștia pe manifestanți. O parte o luă la fugă, alții se ghionțuiră cu gendarmii. Învalmășela țin câteva minute pe trotuar. În urmă a venit gendarmeria călare cu săbiile scoase. În acel moment lumea eșia dela teatru și-a îngrozit rîndurile manifestanților.

La intrarea dela clubul conservatorilor și în cafenea Fialcofsky iritațiunea publicului devenise acută. La ușa cafenelei gendarmii pedestri dederă mai multe asalturi. Tinerii însă se baricadaseră, și scaunele sburau în capetele asaltatorilor. Cătră sfârșitul poliției închise ochii și ușa. La club s'a făcut protestare de violare a domiciliului.

„România” organul conservatorilor confirmă cele relatate mai sus și ține, că împrejurul clubului liberal conservator era înșiruită o întregă armată. Era rău de cine eșia și intra. În tot timpul acesta, armata asediase toate stradele și gendarmii călari manevrau într'una. Publicul necontentit a desaprobat și fluerat orice mișcare. Mulțimea a stat pe strade până la 2 ore, era armata până la ziua.

„Românul” ține, că sala Bossel era plină de comercianți și studenți. La eșirea din sală la orele 12 mulțimea încep să strige: „Jos Brătianu!” și aprinseră vreo 20 de torțe, îndreptându-se pe calea Victoriei înainte. În acel moment s'a ivit un detașament de gendarmi, care a împrăsciat mulțimea. După câteva minute junimea se întorse pe piața teatrului și voindu a face o manifestațiune la clubul din casele Török, a fostu întâmpinată d'un escadron de gendarmi călari, care venia din spre palat. Mulțimea a fostu din nou împrăsciată și ordinea restabilită.

Cronica comercială.

Totă săptămâna trecută, ne spune „Vocea Cuvurului”, că țergul din Galați de cereale a fostu animat și prețurile din ți în ți se urcă din cauza scirilor bune din Anglia. Porumbul s'a vândut libr. 59 din mogașia cu lei 37 1/4, și cincuantin. libr. 62 1/2 cu 40 lei. În totul s'a vândut 28,900 chile porumb, — ghirca 1,300, însă acesta pentru speculațiunea locală, și 500 chile orz De-

positul porumbului s'a golit. Nu avem în totul împreună cu cincantina decâtu 20,000 chile, grâu cu ghirca 14,500, orz și săcară nu mai există până la recolta nouă. Este însă de regretat, că puțină marfă ne sosește, căci această urcare din Anglia nu pôte fi durabilă, pentru că nu este vre-o cauză serioasă, ci numai jocul Americanilor. De tēmă de a avea scădere, deținătorii de porumb ar face bine a vinde cu aceste prețuri.

S'a vândut:

Grâu, libr. 53 1/2 — 60, lei 53—66.
Ghirca, libr. 53—58 1/2, lei 52—58 1/2.
Porumb, libr. 58 1/2—61 1/2, lei 36 3/4—38 1/2.
Cincuant., libr. 60—62 1/2, lei 37 1/2—40.
Orz, libr. 47, lei 33.

Luna Aprile, ne asigură „Curierul Financiar”, că a fostu pentru bursa din București în cea mai mare parte rea. În țergul liberu afacerile au fostu foarte restrinse, în o parte și în cealaltă a fostu o slăbiciune în cursul valorilor.

Operațiunile „Creditoru agricole” din România la finele lui Marte s'au încheiat astfel:

a) *Creditul agricolu din Argeșiu.* Imprumuturi pe amanet lei 434,27.580; efecte la ordinul Băncii Naționale lei 3,230; efecte scomptate 25,260; numerari lei 261.12; cheltueli de administrați 4,137.58; dobânși și beneficii diverse 8,577.26; imprumuturi negociate lei 306,045.20.

b) *Creditul agricolu din Dolj.* Imprumuturi pe amanet lei 882,651; efecte scomptate 32,400 lei; numerari în cassă 608.95; cheltueli de administrați 5,504.30; dobânși și beneficii diverse 9,842.35; comptu de comisionu lei 2,285.55.

c) *Creditul agricolu din Tecuciu.* Imprumuturi pe amanet 318,500 lei; efecte la ordinu 90,650; cheltueli de administrați 4,661.80; dobânși și comisionu lei 155.40.

d) *Creditul agricolu Vaslui.* Imprumuturi pe amanet 364,741; efecte la ordinu lei 19,300; scomptu 2,497; cheltueli de administrați 4,314.48; dobânși încassate 12,145; și beneficii diverse lei 188.51.

În Rusia și în special în Basarabia domnesce o stagnațiune completă în afacerile comerciale.

Comercianții cu grâne sunt puși într'o situați deplorabilă. Mai multe case se află în ajunul d'a înceta cu plățile.

La Odessa prețurile pe grâne nu se ridică absolutu de loc, ci din contră scad mereu. Se ține, că singura casă Grimberg are înmagasinate la Chișineu 270,000 puduri de grâne, apoi sunt pe la alții câte 100—150 de mii puduri, rămase netransportate la Odessa, unde înmagasinarea costă mult.

Comerciu cu grâne fiindu strinsu legat cu industria și comerciu manufacturalu — toate aceste suferu. Scumpetea la Odessa și Chișineu a ajunsu la culme. Lemnele de foc costă 50—60 rube, brutăriile au ridicat prețulu pânei.

Diverse.

Gândeamă, că-i Vineri. — Unu țiganu rodea la slănină într'o Miercuri, de-i trosneau măselele. Cine scie cum o fi pusă mâna pe ea. Unu Român il vede și il întreabă:

„D'apoi bine, mei cioroiule, nu scii tu, că ați e Miercuri? Cum de mănânci cu dulce?”

„Aoleo Românicu,” răspuse țiganul spăriat.
„Dômne iartă-mă! . . . Gândeamă, că-i Vineri!”

Dor de țeră. — Austriacii erau în război cu Piemontul. Regimentele austriace compuse din Români din Transilvania erau totdeauna în frunte în fața vrăjmașilor. Încălziți în inimă numai de focul devotamentului și al sincerității, Români, luptau cu bărbăție și considera că acesta ca îndeplinirea unei datorii sfinte, unei făgăduințe pe care nu voiau s'o calce. Tote celelalte naționalități diferite, adunate într'unu mănunchiu sub scutul Austriei și atunci chieimate sub drapelul ei, se mai codeau. Nu era însă totu așa și cu soldații români, ei când sunt chieimați în asemenea împrejurări, uită totul și nu vedu înainte decâtu inamicul pe care il ochescu și n'aud decâtu glasul comandantului care le comandă. Da aci nu le era lor atăta tēmă de glonțe, nici de sabiă; asemenea lucruri nu spăriau pe soldații români. Sciau bine că glonțul ocolesce pieptul celui vitěz și sabia nu nemeresce pe celu îndrăzneț, ei suferiau aci de o bôlă mai stranică, care îi făcea să se topescă d'a în piciorule. Medicii regimentelor se îngrijisă pentru momentu, dar în cele din urmă începură a spiona și a allă cauza adevărată a suferinții lor. Etă ce au allat: Intre regimentele românești se allau mai mulți feciori cari cântau din flueru așa cum se cântă prin țera Ardélului și prin România de dincôce de munți, cântau cantece de dor, dar, de dor mare și nemângaiat, care făcea de plângea ori-ce ochiu și suspina ori-ce pietu. Cântau nisce doine cari adueu aminte Românului totă viața lui din copilărie și până la bătrânețe, și aceste cantece erau singura mân-

găere a flăcăilor români cari totă ziua avu a fae cu glonțele vrăjmașilor.

Aceste cantece țise din flueru, punu pe flăcăi pe gânduri și făcu ca să trecă pe dinaintea ochilor lor, părinții, rudele, cunoscuții, cum și toate satele cu fete, cu munți, cu brați și căprioare, cu părauri și cu răsunete după placul inimei. Singura suferință era: dorul de țeră. Dintre toți feciorii cari țiceu din flueru, era unu anume Nichita Orădianu, care cânta în locul celor morți și cânta mai bine decâtu toți fiindcă amesteca în Doinele lui durerea tuturor acelora cari muriseră. Medicii aflară acesta și se decisă a lua fluerul lui Nichita. Îl cerură, der el nu voi alu da cu nici un preț, țicend, că fluerul e a doua viață a lui și decă îl voru luă mai bine și viața ducă-se odată cu fluerășul. Nu trecu însă mult și poștele celor mari fură îndeplinite; fluerășul fu luat noștea pe furiș de sub căpătăiul lui Nichita, care rămăsă fără acestu prieten dragu, și căută singur scăparea de dor, punendu-și peptul în dreptul unu glonțu vrăjmașesc. Și așa rămăsă fără cântărețu Români și înăbușiau dorul în inimile lor; plângeau fără să țică nimic. Unu cântău din gură, alții din frunză, decă le mai da răspus vrăjmașul, căci ei aveau de furcă aci, să lupte, fiindu la mijloc și cinstea împăratului pe care voiau, ca din totă împărăția, ei și numai ei s'o păstreze neatinsă. E adevăratu, că după mórtea fluerășului Nichita, nu mai suferiau așa mulți de dor de țeră, der, cei cari scăpară, mare parte din ei, sufereau acum de dor de vitejie.

D. Const. Teleor. (Zorile)

Șapte cu câni cu totu. — Unu țiganu fu trimis în ziua de Pasci dela o stână la biserică după anafură. Țiganul cum ajunge la biserică, intră nlantru, se duce la crâșnic și-i spune se-i dea iute anafură, căci vrea să ducă Paști la ciobani.

— Câți sunteți, mei țigane? întreabă crâșnicul.

— Șapte cu câni cu totu! răspuse țiganu.

Bună friptură. „Hei Românicu, bună friptură este laptele dulce cu mălaiu!” țicea Coșcodaru cioroiulu cătră Toderu alu Saftei, vecinul său. Dar de unde scii tu, mei țigane? îl întreabă Românul. „Da m' spunea taica, până cându nu-lu luase încă Harhanghelulu că-i povestise moșu-său, că veduse printr'unu gardu pe nisce Români mănâcându lapte dulce cu mălaiu.... și, Dômne, bun mai eră!”

Rectificări. În „ștudiul economicu” Nr. 54 în locu de „Ideia cruzării, astăzi ceva constatatu ca folositoru...” să se cetească: „Ideia cruzării, ceva cunoscutu etc...” — În rëndul 10 din aliniatul alu treilea în locu de „uritu” să se cetească »urite.« În Nr. 55. La sfârșitul alienatului alu doilea să se completeze astfel: »câci fetele voru deveni cu timpul mame, și mamele au un mare rol în econmia casnică, care este începutul ori cărei economii, care este prima necesitate la orice popor.»

Cursul la bursa de Viena din 12 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.55	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	92.70	Despăgubire p. dijma de vinu ung.	98.—
Rentă de hârtia 5%	89.20	Imprumutul cu premiu ung.	116.80
Imprumutul căilor ferate ungare	141.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	116.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.40	Renta de hârtia austriacă	80.85
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	110.—	Renta de arg. austr.	81.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	102.30	Renta de aur austr.	101.60
Bonuri rurale ungare	101.50	Losurile din 1860	137.20
Bonuri cu cl. de sortare 100.75		Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.—	Act. băncii de credit ung.	327.—
Bonuri cu cl. de sortare 99.75		Act. băncii de credit austr.	321.80
Bonuri rurale transilvane	100.25	Argintul — Galbinî împărătesc	5.73
		Napoleon-d'or	9.65—
		Mărci 100 imp. germ.	59.50
		Londra 10 Livres sterlinge	121.60

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Maiu st. n. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	94 3/4	vënd.	95
Renta rom. amort. (5%)		94 1/2		95 3/4
» convert. (6%)		99 1/2		100 3/4
Impr. oraș. Buc. (20 l.)		32		34
Credit fonc. rural (5%)		104 1/2		105
» „ „ (5%)		92 1/2		93
» „ „ urban (7%)		103 1/2		104
» „ „ (6%)		99 1/2		100
» „ „ (5%)		90 1/4		90 3/4
Banca națională a României		1426.		1440
Ac. de asig. Dacia-Rom.		368. 2/3		373
» „ „ Națională		232. 1/2		238
Aur		3.40%		3.50
Bancnote austriace contra aur		2.09.		2.10

Cursul piețel Brașov din 12 Maiu st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump.	9.27	Vënd.	9.28
Argint românesc		9.20		9.23
Napoleon-d'or		9.61		9.63
Lire turcesc		10.85		10.89
Imperial		9.83		9.87
Galben		5.60		5.63
Scrisurile fonc. »Albina»		101.—		101.50
Discountul		7—10 %		pe anu.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Abonamente

se potŭ face la **1** și **15** a fie-cărei luni.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . . .	12 fl. v. a.
” ” ” ¹ / ₂ ” . . .	6 ” ”
” ” ” ¹ / ₄ ” . . .	3 ” ”
Se acórdă abonamente și lunare cu . . .	1 ” ”

Pentru România și străinătate pe anŭ . . .	36 franci
” ” ” ” ¹ / ₂ ” . . .	18 ”
” ” ” ” ¹ / ₄ ” . . .	9 ”

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonați să binevoiescă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului să nu sufere nici cea mai mică întârziere.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . . . — „ 10

Pentru repetiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 ori	10 ⁰ / ₀
” ” ” 5—8 ”	15 ⁰ / ₀
” ” ” 9—11 ”	20 ⁰ / ₀
” ” ” 12—15 ”	30 ⁰ / ₀
” ” ” 16—20 ”	40 ⁰ / ₀
Dela 20 de repetiri în susŭ	50 ⁰ / ₀

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facŭ învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susŭ.

Brașovŭ 113 Maiŭ 1884.

Administrațiunea Gazetei Transilvaniei.

Spre știința publicului!

3—3

In urma marei desfaceri și cumpărării, ce s'a fostŭ anunțatŭ în foile publice, s'a împuținatŭ cu mai multŭ ca ²/₃ părți marele depositŭ de marfuri alŭ casei comerciale **Ioanŭ Carolŭ Kunz & Schmidt**, care existase 121 de ani, și așa au decisŭ moștenitorii în ședința lorŭ din urmă: ca să se vëndă restulŭ de marfuri numai 4 sêptemăni de aici înainte. Așa dară cine ar voi ca se aibă o marfă elegantă și alésă mai pe nimica să se grăbescă în interesŭ propriu cu comanda. Marfa care nu va plăcē se iea îndērētŭ și se schimbă cu altă marfă, comanda este astfelŭ fără nici unŭ riscu.

Prețulŭ și catalogulŭ mărfurilorŭ.

Cămăși de dame din celŭ mai bunŭ Chiffon englezŭ și cu broderii veritabilŭ helvețiane, o adevărata broderiă de artă, bucata cu 1 fl. 50 cr. Totŭ acele din celŭ mai finŭ veritabilŭ Chiffon shawl, elegantŭ adjustatŭ 1 fl. 70 cr.

Corsete de nôpte pentru dame de aceeași calitate, foarte lungi și în lôtă lungimea cu broderiă helvețiane, foarte elegante, o podóbă pentru fiș-care damă 1 fl. 50 cr. duzina 16 fl. 50 cr.

Fuste din cea mai fină pênză, gătite cu borduri fine de colóre veritabilă și cu volants, foarte finŭ, calitatea întâiu, bucata 1 fl. 55 cr., duzina 17 fl. 50 cr., calitatea a doua 1 fl. 45 cr., duzina 16 fl., calitatea a treia 1 fl. 25 cr., duzina 14 fl.

Fuste de cretonŭ celŭ mai finŭ, cu dantele brodate și 2 volants bucata 1 fl. 55 cr., duzina 17 fl. 50 cr. Acele în colóre brună, vinětă, bordeaux, brodate cu aurŭ și cu veritabile foi de catifea, bucata 1 fl. 75 cr.

Fuste albe din celŭ mai finŭ Chiffon engleze cu veritabile borduri helvețiane, volants brodate cu plissé I calitate 2 fl. 75 cr., II calitate 2 fl. 10 cr., III calitate 1 fl. 55 cr.

Pantaloni pentru dame din celŭ mai bunŭ Chiffon englezŭ cu veritabile borduri helvețiane și colțiure I cua-

litate 1 fl. 50 cr., duzina 16 fl. 50 cr., II calitate 1 fl. 30 cr., duzina 14 fl.

Cămăși pentru domni, din celŭ mai finŭ Chiffon englezŭ cu peptŭ împătratŭ, netedŭ seu brodatŭ, largi la gâtŭ după trebuință 1 fl. 50 cr., duzina 16 fl. 50 cr. Totŭ acele din celŭ mai finŭ Chiffon Schroll finŭ adjustatŭ à la France 1 fl. 70 cr., duzina 18 fl. 80 cr., bucata 2 fl., duzina 22 fl. 50 cr.

Garniture pentru masă de damastŭ cu desinŭ în flori, constândŭ din o față de masă și 12 șervete numai 2 fl. 85 cr. Totŭ acele lucrate în maniere franceză, foarte finŭ cu ciucuri, pentru 12 persoane, garnitura 3 fl. 45 cr. Acele din damastŭ finŭ, cu desinŭ de flori, constândŭ din o față de masă pentru 12 persoane și 12 șervete fine, gârnitura 5 fl. 60 cr.

Ștergare turcesci tivite și impachetate cu bucata, borduri roșii și ciucuri lungi, cu puișori lucrați finŭ și luxosŭ, duzina 3 fl. 75 cr., în calitate mai fine 4 fl. 70 cr.

Marăme (tulpane) mari pentru dame din lâna cea mai fină de Berlinŭ, cu ciucuri lungi, în colórele cele mai alese și frumoșe moderne ca: scoțiana, turcesca, sură, vênătă, alba, négra, roșia, brună, pestrița etc. etc, 1 fl. 20 cr., duzina 12 fl. 50 cr.

Plaids de călătorie foarte mari și gróșe, făcute de pânura cea mai grea și cea mai bună după mustre elegante engleze ca: surŭ, negriu, amestecatŭ, cu ciucuri grei și gróși; aceste Plaiduri se potŭ întrebuița în lungimea și lățimea lorŭ ca îmbrăcăminte, ca plapomă de călătorii, plapomă de patŭ și Shawl de dame, dar și după o întrebuițare de 20 de ani se mai potŭ face din acele doue îmbrăcăminte elegante; se potŭ cruța de totŭ prin aceste pardesiuri, mantele de plóe și paletonuri, calitatea I numai 5 fl. 50 cr., calitatea II numai 4 fl. 50 cr. bucata.

Pânză de casă 30 coți întregi, celŭ mai bunŭ și celŭ mai greŭ fabricatŭ pentru folosulŭ casei ³/₄ largŭ

7 fl. 50 cr., ³/₄ largŭ 5 fl. 50 cr., bucata 7 fl. 50 cr. Prețurile bumbacului se urcă repede, pânza va costă în timpŭ scurtŭ prețu dublu; o comandă grabnica se recomandă adecă la fie-cine.

Batiste din cea mai grea matasă din Lyon, fiș-care cusută în alte colóre, duzina 3 fl. 50 cr.

Garnituri Gobelin, coslândŭ din doue fine acoperiminte de patŭ și unulŭ pentru masă, cu ciucuri de catifea în colóre, lucrate foarte frumoșu, costă o garnitură, adecă tóte trei bucățile la olaltă. calitatea I numai 8 fl. 40 cr., calitatea a doua 7 fl. 50 cr.

Garnituri Gobelin-Austria din cea mai fină lâna foarte frumoșe și fine celŭ mai nou lucru de covorŭ, tóte 3 bucăți la olaltă 16 fl.

Lepedee (cearșafuri) fără cusătură de o pânză fină și grea, acomodate pentru celŭ mai mare patŭ ³/₄ largŭ 1 fl. 60 cr. duzina 19 fl., ³/₄ largŭ 1 fl. 35 cr., duzina 15 fl.

Cortine de lute celŭ mai finŭ și celŭ mai bunŭ fabricatŭ, calitatea grea, închisŭ seu deschisŭ în mustre persice, turcesci, și indiene cu frunze multe și lungi, lungimea 3 metri și 30 centimetri, o ferăstră, adecă parechea. I calitate 4 fl. 50 cr., II calitate 3 fl. 85 cr.

Ori-cine cumpără din aceste marfuri în valóre de celŭ mai puținŭ 15 fl capēta ca remunerațiune, adecă gratisŭ, unŭ orologiu helvețianŭ din bronz-auriu francezŭ, lucratŭ plasticŭ cu lanțŭ lungŭ; pentru umblarea lui regulatŭ să garantēză 2 ani.

Comande cu bani gata (prin mandatŭ postalŭ sau remburse) suntŭ a se adresa cătră

Administrațiunea moștenitorilorŭ

Rabinovici

Viena, Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20.

Celŭ mai bunŭ Cascavalŭ de Azuga

ȘI

 Brânză bună

se găsesce de vëndare la D-nu **Mateiu Mocanu** la **AZUGA (România)**

cu prețuri foarte moderate. Comandele se se facŭ directŭ.